

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 8471/11
Дана 07.10.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: председника Гордане Сукновић Бојација, др Владана Станојева и Сузане Гудураш, чланова већа, са саветником суда Весном Слијепчевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца _____ из Кикинде, _____, против туженог Повереника за инвормације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја решења број 07-00-00138/2011-03 од 31.10.2012. године, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.10.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ЗАХТЕВ тужиоца СЕ УВАЖАВА и исти се ослобађа од плаћања судске таксе у предмету овог суда број III-2 У. 8471/11.

Образложење

Оспореним решењем ставом 1. диспозитива наведено је да се спајају поступци у предметима Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности по жалбама тужиоца број 07-00-00138/2011-03, 07-00-00192/2011-03 и 07-00-01258/2011-03. Ставом 2. диспозитива наложено је Министарству правде да без одлагања, а најкасније у року од седам дана од дана пријема овог решења тужиоца обавести да ли поседује документ из кога се може сазнати шта је Министарство правде предузело поводом његове притужбе од

22.02.2011. године на рад поступајућег судије Основног суда у Кикинди по његовом оптужном предлогу од 22.02.2011. године и да уколико поседује наведена документа, тужиоцу достави њихове копије. Ставом 3. диспозитива одбијају се жалбе тужиоца изјављене против обавештења Министарства правде број 7-00-1467/10-13 од 04.01.2011. године и 071-00-2281/2007-02 од 13.12.2010. године и обавештења 071-00-2281/2007-02 од 18.01.2012. године, као неосноване. Ставом 4. наведено је да ће о извршењу решења из става 2 диспозитива решења, Министарство правде обавестити Повереника у року од 7 дана по истеку рока за поступање по налогу из става 2 изреке овог решења.

Тужилац је тужбу поднео Управном суду дана 26.07.2011. године, због недоношења решења од стране туженог по његовој жалби од 16.05.2011. године изјављеној против акта - обавештења 7-00-597/11-13 од 29.04.2011. године којим му је Министарство правде доставило одговор на његов захтев од 26.04.2011. године. Наводи да Повереник није поступио у складу са одредбом члана 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја којим је прописано да Повереник по жалби доноси решење без одлагања, а најдоцније у року од 30 дана од дана предаје жалбе и предлаже да Суд тужбу уважи и обавезе туженог да донеосе решење по жалби тужиоца.

Дана 19.04.2013. године, тужени орган известио је суд да је у међувремену Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, донео решење број 07-00-00138/2011-03 од 31.10.2012. године.

Решењем Управног суда III-2 У. 8471/11 од 29.05.2013. године, наложено је тужиоцу да у року од 15 дана од дана пријема решења суду достави писану изјаву о томе да ли је задовољан накнадно донетим решењем туженог број 07-00-00138/2011-03 од 31.10.2012. године или тужбу проширује и на ово решење. Ако тужилац изјави да је задовољан наведеним решењем или ако не да изјаву у остављеном року суд ће донети решење о обустављању поступка, ако тужилац ијави да није задовољан наведеним решењем, суд ће наставити поступак.

Поступајући по решењу тужилац је доставио поднесак суду дана 06.06.2013. године и изјавио да није задовољан накнадно донетим решењем туженог број 07-00-00138/2011-03 од 31.10.2012. године.

У одговору на тужбу, тужени орган је известио суд да је у међувремену Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности донео закључак број 07-00-00128/2013-03 од 10.07.2013. године којим је одлучено о предлогу тужиоца за административно извршење решења број 07-00-00138/2011-03 од 31.10.2012. године.

Управни суд је, оценом навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је:

Тужба неоснована.

У току управног поступка који је претходио доношењу оспореног решења утврђено је да је [] из Кикинде 26.04.2011. године поднео захтев Министарству правде за слободан приступ информацијама од јавног значаја којим је тражио информације о томе шта је Министарство правде предузело поводом његове притужбе од 22.02.2011. године којом се Министарству обратио незадовољан одговором ВФ председнице Основног суда у Кикинди бр. Су-VI-/2011-1 од 20.01.2011. године који му је достављен поводом његовог предлога / поднеска од 11.01.2011. године који је председници суда поднео у својству оштећеног као тужиоца. Министарство правде је дописом бр. 7-00-597/11-13 од 29.04.2011. године [] доставило одговор на захтев у коме се наводи да Министарство правде – Сектор за правосуђе – Одељење за надзор у правосудним органима нема законско овлашћење, нити је у његовој надлежности, да доноси појединачне управне акте поводом поднетих притужби, већ да о основаности притужбе одлучује председник суда, а у складу са одредбом члана 55. Закона о уређењу судова.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује или му је доступна одређена информација од јавног значаја, као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

По оцени суда, а имајући у виду садржину захтева од 26.04.2011. године којим је

од Министарства правде тражио информацију, односно копију документа који садржи информацију шта је Министарство предузело поводом његове притужбе од 22.02.2011. године, правилно је Повереник нашао да орган власти није поступио по захтеву тражиоца у складу са чланом 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја да тражиоца обавести о поседовању тражене информације, односно документа који садржи информацију шта је Министарство правде предузело поводом његове притужбе на рад Основног суда у Кикинди због непоступања Суда по његовом оптужном предлогу од 25.06.2010. године у прописаним роковима, нити му је, уколико располаже таквом информацијом, односно документом, доставио његову копију. Стога је Повереник на основу члана 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку, утврдио да је жалба основана и да је неспорно право тражиоца да га орган власти обавести о поседовању информације и да му, уколико исту поседује, достави копију документа у којем је она садржана.

Правилно је цењен навод да је по захтеву поступљено на начин прописан чл. 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, али није могао да утиче на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово стога што је захтевом тужилац тражио информацију о “предузетом” поводом његове притужбе, а увидом у одговор на захтев је утврђено да исти не садржи тражену информацију већ обавештење да Министарство по притужбама не одлучује појединачним правним актом, односно решењем. Непознавање прописа о надлежности Министарства правде од стране тужиоца када захтевом тражи да га о предузетим радњама Министарство обавести “појединачним актом (решењем)” не може бити на штету права које му припада на основу члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па је орган власти био дужан да тражиоца обавести да ли је, с обзиром да је притужба на рад Основног суда у Кикинди достављена непосредно Министарству правде, Министарство по истој поступало у складу са одредбом члана 55. Закона о уређењу судова и достави му копију акта о поступању.

Надаље је увидом у списе предмета утврђено је да је [REDACTED] из Кикинде 15.12.2010. и 07.01.2011. године поднео два захтева Министарству правде за слободан приступ информацијама од јавног значаја којима је тражио информације о томе шта је Министарство правде предузело поводом притужбе од 23.11.2010. на рад Основног суда у Кикинди и притужбе од 21.12.2010. године којом је тражио да Министарство правде испита

основаност решења председнице Основног суда у Кикинди Су 30/2010 од 01.12.2010. године. Увидом у списе предмета Повереника 07-00-00138/2011-3 утврђено је да је Министарство правде, као доказ о предузетим радњама по притужби од 23.11.2010. тужиоцу у прилогу дописа бр. 7-00-1467/10-13 од 04.01.2011. којим је поступао по захтеву од 15.12.2010. године, доставио копију акта 071-00-2281/2007-02 од 13.12.2010. године којим је наведену притужбу у складу са чл. 54. Закона о уређењу судова доставио председнику Основног суда у Кикинди. Такође, увидом у списе предмета 07-00-00192/2011-3 утврђено је да је Министарство правде, поступајући по захтеву тражиоца од 11.01.2011. којим је тражио информацију шта је Министарство правде предузело по његовој притужби од 21.12.2010. којом је тражио да се испита основаност решења председнице Основног суда у Кикинди Су 30/2010 од 01.12.2010. године, тужиоцу доставило акт бр. 071-00-2281/07-02 од 18.01.2011. којим је притужба достављена председнику Основног суда у Кикинди ради поступања у складу са чл. 55. ст. 2. Закона о уређењу судова, затим допис 071-00-2281/2007-02 од 18.01.2011. којим је обавештава да је његова притужба достављена председнику Основног суда у Кикинди.

Неспорно је и то да је дана 12.01. и 21.01.2011. године поднео жалбе против наведених одговора Министарства правде на његове захтеве од 15.12.2010. и 11.01.2011. године наводећи да није задовољан садржином примљених обавештења бр. 071-00-2281/2007-02 од 13.12.2010. и 071-00-2281/07-02 од 18.01.2011. који садрже информације о предузетим радњама Министарства правде по његовим притужбама од 23.11.2010. и 21.12.2010. године.

Чланом 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа.

Имајући у виду да је жалба изјављена против одговора на захтев бр. 071-00-2281/2007-02 од 13.12.2010. и бр. 071-00-2281/07-02 од 18.01.2011. који садрже информације о предузетим радњама Министарства правде по његовим притужбама од 23.11.2010. и 21.12.2010. године, по оцени суда, правилно је Повереник оценом навода жалбе, одговора на жалбу и утврђеног чињеничног стања нашао да жалбе нису основане. Наиме, полазећи од садржине права на приступ информацијама од јавног значаја Повереник налази да је орган

власти поступио у складу са обавезом из члана 16. став 1. Закона и тражиоцу доставио копије докумената у којима су садржане информације о томе шта је Министарство, у оквиру своје надлежности, предузело по његовим притужбама, те да нема повреде права које тражиоцу припада на основу члана 5. Закона, па је на основу чл. 23. и 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Неоснован је, са аспекта Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, навод тужиоца да је орган власти дужан да га о предузетим радњама Министарство обавести “појединачним актом (решењем)”, а не обавештењем, јер орган власти у смислу члана 16. став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја доноси решење само у случају када одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију да му изда, односно упути копију документа, а не када удовољава захтеву, као што је то у конкретном случају.

По оцени суда навод тужиоца да му је, као тражиоцу информације, достављањем обавештења уместо појединачних одлука/решења, ускраћено право на приступ информацијама од јавног значаја, није могао да утиче на другачију одлуку у овој управној ствари. Ово стога што је Министарство правде актом бр. 7-00-597/11-13 од 29.04.2011. године доставило одговор да Министарство правде – Сектор за правосуђе – Одељење за надзор у правосудним органима нема законско овлашћење, нити је у његовој надлежности, да доноси појединачне управне акте (решења) поводом поднетих притужби, већ да о основаности притужбе одлучује председник суда у складу са одредбом члана 55. Закона о уређењу судова, чиме је отклоњена сумња жалиоца у погледу начина на који Министарство поступа по притужбама грађана.

Суд је ценио и друге наводе тужбе, али налази да нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно

за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима.

Због наведених разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник број 111/2009), одлучио као у диспозитиву пресуде.

Одлучујући о поднетом предлогу тужиоца за ослобођење од плаћања судске таксе, Управни суд је, имајући у виду да је подносилац захтева доставио доказе прописане чланом 10. и 11. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/94 ... 61/05), из којих произлази да испуњава услове за ослобођење од плаћања судске таксе прописане наведеним одредбама, захтев уважио и донео одлуку као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 07.10.2013. године, III-2 У. 8471/11

Записничар

Весна Слијепчевић,с.р.

Председник већа-судија

Гордана Сукновић Бојација,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Бурић

ЉЛ